

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДЪЛЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ Учителитѣ при Дѣржавното Винарско-Земедѣлческо Училище въ гр. Плѣвень.
Главенъ редакторъ: Хр. С. Георгиевъ.

„Винар. Земедѣлчески ВѢстникъ“ излиза два пъти въ мѣсеца: на 10 и 25 ч.

Годишната му цѣна за Бѣлгaria е 4 л., за въ странство — 5.

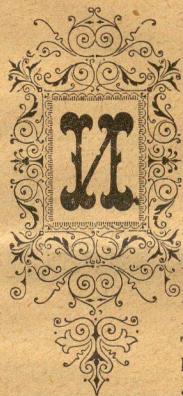
Всичко, що се отнася до вѢстника, се испраща до редакцията въ гр. Плѣвень.

Необнародвани рѣкописи, по желанието на авторитѣ имъ, се връщатъ съ неплатени писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на рѣдъ.

На учениците въ земедѣлческия, педагогическия и духовните училища се отстапля за 3 л. годишно.

Съдѣржание: 1) Бѣджащия гроздоберъ; 2) Уставъ на редакционно-административният комитетъ на „Винарско-Земедѣлческий ВѢсникъ“; 3) Нѣколко думи върху появившите се прѣзъ настоящата година животни и паразити по земедѣлческите растения при испитателното поле на Плѣвенското Винарско-Земедѣлческо Училище; 4) Износно ли е храненето буби у настѣ? 5) Конкурсния испитъ за чиновникъ по филоксерната зараза; 6) Конкурсъ по овоцарството въ г. Кюстендилъ; 7) Разни; 8) Въпроси и отговори; 9) Обявления; и 10 Метеорологически бюллетинъ.—

Бѣджащия гроздоберъ.

Има много измежду пиячите на вино, па се памиратъ и между продавачите такива, които се радватъ извѣриенно много на рѣдъкий случай при нашите лозя — да раждатъ двѣ години едно подиръ друго. Обаче, има и такива лозари — винари, които сѫ загрижени извѣриенно много за показалото се тази година изобилие. —

Слѣдъ 3-4 слаби неплодородни години, нашите лозя, почти въ цѣла Бѣлгaria, минжлата година възнаградихъ богато труда на лозарите. Едни отъ тѣхъ, които си продавахъ гроздeto, бидоха възрадвани за това че имъ се възнагради труда, а другите — за това, че си напълниха бѣчви съ вино, което продаватъ, макаръ бавно, и му прибиратъ спокойно парите.

Това спокойствие неможе да се запази отъ всички наши винари до край. Ако вземемъ за примѣръ Плѣвенските винари, ний ще забѣлѣжимъ слѣдующето: рано на пролѣтъ врѣмето не позволи да се отграбятъ и порѣжатъ съ врѣме лозята. Много отъ лѣторастите бѣхъ покарали малко (дѣждоветъ и каловегъ не позволяваха да се извршиятъ тѣзи работи на врѣме). Подобна една по-дигравка отъ страна на врѣмето, нашите лозари немогатъ да прѣнескатъ, затова почнахъ да се оплакватъ: „отидохъ ни лозята, тази година не ще вземемъ нищо“. Но тѣзи оплаквания не се продѣлжихъ за дѣлго, защото лозята — вѣрни на закона: че щомъ първите двѣ години сѫ топли, суhi, тѣ даватъ добра реколта въ 2-ра или 3-та година отъ една страна, а отъ друга още, че когато се рѣже късно, лозето дава повече грозде — още

при покарванието навъргахъ още повече зачатоци отъ грозде, отколкото минжлата година.

Послѣдното обстоятелство като че отчай всички винари. Минжлодишните вина стојатъ непродадени; бѣчвите останаха пълни, гдѣ ще се налива сега това новото вино? Ето въпроса, който въ дѣйствителностъ (!?) трѣба да отчайва винарите ни. Гроздeto ще остане необрano, ще падне цѣната му на 50 ст. вѣдрото, когато прѣди 2 години 50 ст. се даваше оката. А знаете ли кой е кривъ за това зло? Вѣрвамъ, всѣки ще се подсети, че е Господъ, защото го дава много.

Фактъ е, че на бѣлгариа не може да се угоди; ако Богъ му даде нѣщо повече, той казва: Боже! благодаря ти, ама защо не бѣше по-малко, че да е всѣко-га еднакъво; ако е малко, тогава е още по-неблагодаренъ, даже казва направо: „джанамъ за настѣ нѣма Господъ, ний сме родени да теглимъ“.

А знаете ли отъ гдѣ произлизатъ тѣзи нееднаквости въ мислите? — Отъ нашето незнаніе да си командарамъ работата, както казватъ хората. Не че нѣмамъ възможностъ, а просто защото тѣй сме си научени. Даже най-голѣмите винари се беспокоятъ, почватъ да молятъ си вината си, щомъ доде м. Мартъ-Априлъ. —

Причината се отдава, че нѣма да има сїждове, гдѣ да се налѣе новото вино и изба, гдѣ да се съхранява. А какво се случава въ такъвъ случай? Дохаждатъ отъ другадѣ, донасатъ бѣчви, памиратъ изби, наливатъ виното и до година ги гледате заботатели; а нашите страхови винари подиръ тази изобилна година почватъ, вмѣсто да продаватъ, да купуватъ вино за пиеие по 50 ст. оката.

Ето, така караме ний нашето винарство, съ много малко исклучения.

Наближава единъ гроздоберъ, плодородието на който ще бѫде много по-голѣмо отъ това на десетки по-предни години; а пѣкъ ний невѣршимъ ишо друго, освѣнъ бѣбрания — одумваніе. Ако върви така до гроздобра, трѣ-

бва да сме сигури, че виното ще бъде 50 ст. ведрото, и ний—лозаритъ, вместо да богатъмъ и да нисе молиът за гроздето, ний ще ходимъ да се молимъ на спекулантитъ да ни купиътъ виното.

Горнитъ прѣдсловия за бѫдящий гроздоберъ направихме само, за да подсетимъ нашите винари да се заповиътъ о врѣме за работа.

Изобилието е явно, гроздето напрѣдва — зре, тогава и ний трѣба да зреемъ, трѣба да се готовимъ.

Щомъ работата се отлага за по-късно, то ще бѫде въ ущърбъ на самите насъ — лозаритъ, и ще врѣди за напрѣдъка на общото винарство. Бѣрзето приготвление на съждоветъ и копуване на нови или стари бѫчви въ врѣме на самий гроздоберъ, освѣнъ че пада по-скъпо, но такива развалиятъ и виното, така щото се докарватъ двойни загуби.

Не е вѣрно, че въ Плѣвенъ, напр., нѣма изби за бѫдящата реколта; но и да нѣма, трѣба да се направиътъ. За единъ мѣсяцъ може да се направи изба, която да отговаря напълно на условията, безъ да изисква много разноски, и то даже на открито въ градината. Направата на подобна изба става най-евтино така: ископава се мѣсто за избата на нуждата дѣлбочина (достатъчно е само 2-3 метра) и се направиътъ двойни стѣни — довари отъ тухли, камъни или дѣрвета, съ растояние $\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ метъръ. Между тѣзи се набъхтва дребна слама, пепель отъ огънъ и др.. Доварътъ се иззидва надъ земята само съ $\frac{1}{2}$ -1 метъръ, слѣдъ което се тури покривката, която се прави, подобно на селските сламеници (хобори и др.), отдолу съ дѣрвета, дѣски и пр., а отгорѣ се покрива съ единъ дебелшакъ пластъ слама, сасъ и др. т.. Покривката, обаче, ще се продължи така, щото да достигне до земята, като отива надъ издигнатия доваръ и заеме 1-2 метра отъ пространството край избата, която частъ ще пази послѣдната да се затопля отъ страна. Братата се правиътъ двойни или се тури помежду дебелъ тюфлякъ отъ слама. Подобна изба отговаря на всички условия и ще държи по-здраво вино, отколкото нашите прости изби. При избитъ нѣма нужда отъ прозорци; за провѣтривание сѫ достатъчни вратата, които ще отвараме споредъ нуждата. Подобни прости изби сѫ намѣрили голѣмо приложение при бедните винари по другите страни. Можтъ да се направиътъ отъ всѣкиго, както правиътъ и ледниците, само че нѣма нужда да се ходи на много дѣлбоко. —

Но както казахъ по-горѣ, у насъ въ Плѣвенъ, а тѣй и въ другите страни, има достатъчно изби, които могатъ да се взематъ подъ кирия. Като е тѣй, то ни липсватъ още бѫчви, а за тѣзи трѣба да се распоредимъ до като е врѣме. Праздни и евтини бѫчви въ излишъкъ има твѣрдѣ много на всѣкѫдѣ изъ Бѣлгария, а пѣкъ най-послѣ можтъ да се испишатъ и отъ вѣнъ. Сега му е врѣмето да си доставимъ бѫчви, да напълнимъ избитъ, та да се приготвимъ за износъ, който, навѣрно, скоро ще се отвори. До като нѣмаме здраво, еднакво и добро вино, ний нѣма какъ да изнасяме. Даже, ако се взематъ съ лихва пари и се доставиътъ бѫчви, ще се исплати прѣбогато, защото никой нетрѣба да прѣдполага, че това изо-

билие ще върви до край така. Извѣстно е всѣкому, че само една неплодородна година е достатъчна да подигне виното на цѣна 10 пъти по-голѣма. У насъ въ такава година не се намира достатъчно вино за пие и почва да се внася отъ вѣнъ. Ето, гдѣ трѣба да се дира спасението на нашето винарство. Въ плодородни години наливай много вино, задръжъ го, прѣработи го една година, и слѣдъ това вземай паритъ му 10-кратно.

Ако тѣзи нѣща не сѫ тайна за никого, то приканваме нашите винари да се подгответъ за срѣщане на гроздобера. Врѣмето не е късно. Изисква се само внимателно стягание и измиване на бѫчвитъ, ако се взематъ на вѣхто или на ново.*)

Не е злѣ да се сдружаватъ винарите, да си доставятъ заедно бѫчви, да нальжатъ наедно виното си и посрѣдъ споредъ количеството, да взема всѣкото каквото му се припада.

Като исказваме горното си скромно желание, увѣрени сме, че всѣки, комуто позволяватъ срѣствата, помѣщиците и пр., ще бѫде подготвенъ за посрѣщане на бѫдящий гроздоберъ, който обещава всѣкому възнаграждение за труда.

УСТАВЪ

на
редакционно-административниятъ комитетъ на
„Винарско-Земедѣлчески вѣстникъ“.

А.

Чл. 1. Учителитѣ при Дѣржавното Винарско-Земедѣлческо Училище прѣзъ 1896 г., а именно: Хр. С. Георгиевъ, Василъ П. Вѣлчевъ, Авгель Гечевъ, Михалъ Чукчуковъ, Дончо Торамановъ, Константинъ Малковъ, Коста Илиевъ, и Юлиусъ Пфистеръ, основаватъ редакционния-административенъ комитетъ на Винарско-Земедѣлчески Вѣстникъ съ слѣдующата цѣль:

Б.

Чл. 2. Цѣлта на редакционно-административния комитетъ е да редактира и издава „Винарско-Земедѣлчески Вѣстникъ“, та съ това да распространява научни и практически знания по всичките клонове на земедѣлтието между обществото.

В.

Чл. 3. Поддържанието на вѣстника става:
а) отъ членовете на редакционно-административния комитетъ, които, споредъ указаните се нужди, внасятъ ежемѣсечно извѣстна сума;
б) отъ абонамента на вѣстника и
в) отъ евентуална помощъ на правителството, ако то благоволи да отпустне.

Г.

Чл. 4. Членовете на редакционно-административния комитетъ сѫ задължени да помагатъ материално и нравствено за поддържанието на вѣстника.

Чл. 5. Членовете на комитета, за по-лесното извѣршиване на работите, се распредѣлятъ както слѣдва:

- а) редакторъ-отговорникъ,
- б) кассиеръ,
- с) двама администратори и
- д) трима коректори.

Чл. 6. Членовете на редакционно-административния комитетъ сѫ равноправни.

Чл. 7. Всѣки членъ може да дава свои статии за вѣстника, стига тѣ да се удобрятъ отъ събралието на членовете.

Чл. 9. Членовете на комитета си уреждатъ единъ основенъ капиталъ отъ 2000 лева, за който отдѣлятъ 25% отъ

*) Измиванието на единитѣ и другите може да стане приблизително тѣй, както е показано въ отговора на вѣроѣтъ I, брой 2, отъ вѣстника ни.

чистата печалба, а останалите 75% си распределят помежду си съгласно чл. 6.

Чл. 9. Въ случай на прѣмѣстване или уволнение, ако нѣкой членъ продължава да работи и поддържа вѣстника, получава 75% от общата част, която би му се паднала; а остатъка 25%, ако е потрѣбно, употребява се за наемание работници по издаване на вѣстника; въ другъ случай ще послужи за основния фондъ.

Чл. 10. Който отъ членовете не е написалъ повече отъ $\frac{1}{2}$ печатна кола губи правото отъ вѣзнаграждение.

Чл. 11. Въ случай, че лицето (уволненото) е въ градът и води работите на вѣстника, ще му се даде едно вѣзнаграждение не по-малко отъ 500 л., а за повече — рѣшава комитета.

Чл. 12. Ако нѣкой членъ се откаже отъ комитета, губи всички права, както и сумитѣ, които е внесълъ.

Д.

Чл. 13. Комитета засѣдава редовно два пъти въ мѣсецъ, а извѣрдено, — когато стане нужда.

Забѣлѣжка. Свикванията на засѣданятията (редовни и извѣрдни) ставатъ отъ редакторъ-отговорника, който е и предсѣдателствующи въ събранията.

Чл. 14. Въ засѣданятията се разглеждатъ въпроси за усърдъха на вѣстника, удобряватъ се статитѣ за печатане, и въобще — всичко, което засега интереситѣ на вѣстника.

Забѣлѣжка. Удобренето на статитѣ отъ донесниците става въ събранията на комитета.

Забѣлѣжка 2. Засега, при ограничениетѣ срѣдства на комитета, не се плаща нищо на донесниците.

Чл. 15. Членъ, живущъ въ града, който отсѫтствува отъ събранието безъ уважителни причини, които трѣбва да извѣсти по-рано, се глобява съ 2 л. за всѣко засѣдание.

Чл. 16. Рѣшенията на комитета сѫ законни за всичките членове, ако въ събранието присѫтствуватъ повече отъ половината.

Чл. 17. За всѣко засѣдание се водятъ кратки протоколи, които се пазятъ у администраторите.

Забѣлѣжка. Протоколите се държатъ по редъ отъ членовете на комитета.

Е.

Чл. 18. Издаванието на вѣстника продължава, ако повече отъ половината членове на комитета сѫ съгласни; въ противенъ случай никой отъ членовете му нѣма правото самъ да го издава.

Чл. 19. Нови членове въ комитета не се приематъ.

Чл. 20. Въ случай на спирание на вѣстника, членовете на комитета отговарятъ за всички негови расходи, както и распредѣлятъ по между си всичко, което принадлежи имъ.

Чл. 21. Ако явно се докаже противодѣйствие на нѣкой отъ членовете на комитета, исключава се отъ състава му по общо съгласие.

Забѣлѣжка. Въ такъвъ случай губи всички права, съгласно чл. 12.

Чл. 22. Годишните равносѣтки се правятъ въ крайът на годината на вѣстника. Врѣменни сѣмѣтки се даватъ всѣки 3 мѣсеки.

Забѣлѣжка. Тия равносѣтки се пращатъ и на тия членове отъ комитета, които се намиратъ извѣнъ гр. Плѣвѣнъ.

Чл. 23. Членовете, живущи извѣнъ градътъ, се представяватъ по писмено пълномощно отъ нѣкой изъ присѫтствующите, който има и неговия гласъ.

Чл. 24. Допълнения и измѣнения на уставътъ сставатъ по общо съгласие.

Чл. 25. Установенията на настоящий уставъ сѫ задължителни за всички подписавши го.

гр Плѣвѣнъ, 1-й Мартъ 1896 год.

Членове: Хр. С. Георгиевъ, В. П. Вълчевъ, А. Гечевъ, М. Чукчуковъ, Д. Торомановъ, К. Малковъ, К. Илиевъ, Юл. Пфистеръ.

Нѣколко думи върху появившите се прѣзъ настѫящата година животни и растителни паразити по земедѣлческите културни растения при испитателното поле на Плѣвенското Винарско-Земедѣлческо Училище.

Неприятелитѣ, които застрашаватъ земедѣлческите културни растения въ настѫ, сѫ твърдѣ много, благодарение на обстоятелството, че нашите земедѣлци съѣйтъ исклучително един и сѫщи растения наредъ въ течение на много години. Врѣдитѣ, нанесени на растенията отъ животните или растителни неприятели, биватъ по нѣкога твърдѣ голѣми, но не се угаждатъ отъ земедѣлческото население, защото то не бере грижа върху посѣвитѣ си и е благодарно да получи приходъ, колкото Богъ е рекалъ. Но, ако нѣкой се взрѣ по-дълбокъ, ще види, че упостоителното влияние на разните неприятели е твърдѣ голѣмо и указва едно грамадно влияние и върху голѣмината и количеството на приходитѣ. Тъкмо въ тѣзи години, при които ние днес се намираме, необходимо е добиванието на по-голѣми приходи отъ едно и сѫщо парче земя и при рабенъ трудъ. Това пъкъ може да се постигне само при по-грижливо оране, сънене, жънене и пр., както и при по-добро запазване на растенията, които растѣтъ на сѫщото парче земя.

Познаванието на врѣдите отъ страна на нашия земедѣлецъ, както и срѣдствата за тѣхното отстранение, сѫ нѣща недостатъни за него, ако тѣзи сѫщти не се намѣрятъ отъ други и му се не обѣрне и нему вниманието. А въ това направление трѣбва да има подготвени лица, които, ржководящи и на испитателни полета, за да докажатъ доходността на всѣко едно ново или подобрено растение при нашите климатически обстоятелства, могатъ по-подробно да се запознаятъ и съ разните неприятели, появивши се въ нашата страна, като при това опитватъ срѣдства за тѣхното най-сигурно истрѣбление. Наистина, има вече способи и ржководства, по които всѣки по-свѣдущъ ще може да познае и изучи неприятелите на културните растения въ една мѣстностъ, но никой път тѣзи ржководства не могатъ да помогнатъ, каквато бѣхъ дали изслѣдванията, направени въ самата страна. Има болести и неприятели съвсѣмъ естествени на нашите земедѣлчески растения, или пъкъ такива, противъ които би трѣбвало да се взематъ съвсѣмъ други мѣрки, а не такива, каквито се практикуватъ въ други държави; има пъкъ и такива неприятели, които въ една страна нападатъ повече едно растение, въ друга — повече друго. Ето единъ примѣръ: споредъ Taichenberg и Blytheus, мухичката Oseinis frit напада яченика и твърдѣ рѣдко овѣса, и даже, когато тѣзи двѣ растения сѫ едно до друго, то тя прѣпочита яченика прѣдъ овѣса; но при тукашното испитателно поле ний забѣлѣжихме тъкмо обратното — мухичката Oseinis frit нападна овѣса и почти го уничтожи, когаяченика си отиваше най-добре.

Че би трѣбвало въ това направление да се работи на мѣстна почва, това вѣрваме всѣки признава. Но правянietо изслѣдвания и изучвания въ туй направление е свѣрзано съ мѣжностии, още повече, че Етнологията и Фитопатологията сѫ прѣдмети, които се взематъ при всичките висши училища по земедѣлието като второстепени; та почти никой отъ свѣршивши не може да каже, че е запознатъ специално съ тѣхното изучване. Въ такъвъ случай, за да може да се помогне на земедѣлието ни, грижа на Почитаемото Министерство на Тѣрговията и Земедѣлието трѣбва да бѫде, да испрати нѣкой отъ чиновниците си да се запознае въ странствѣ подробно съ всичките работи по горните прѣдмети, за да могатъ отпослѣ безъ мѣжностии да опредѣлятъ всичките появивши се неприятели по нашите културни растения. Нуждата отъ единъ такъвъ специалистъ, вѣрвамъ, се чувствува и при самото Министерство на Тѣрговията и Земедѣлието, понеже и то, често пъти, е затруднено съ питанія, за отговорътъ на които, често пъти, се прибѣгва въ Виена или Буда-Пеща.

Като слѣдихме отъ начало на пролѣтъта до сега за всичките появивши се неприятели по нашите културни растения,

то въ състояние сме да поменемъ за нѣкои отъ най-распространените, като при това укажемъ на срѣдствата за истрѣблението имъ.

Прѣди да пристѣпимъ къмъ описането на появившитѣ се неприятели, считаме за необходимо да запознаемъ читателитѣ съ културнитѣ растения, които бѣхъ посѣти прѣзъ настоящата година въ испитателното поле, макаръ че въ малки пространства. Като културни растения въ испитателното поле прѣзъ тази година имаме: обикновенна пшеница, пшеница „Mamuth“, пшеница „Schamplain“, *Triticum durum* (твърда пшеница), *Triticum turgidum*, яченикъ „golden melone“, пробѣгайски яченикъ, овѣсъ „Виктория“, „Св. Иванска ржъ“, голъ яченикъ, грахъ „Виктория“, грахъ „Князъ Бисмарктъ“, люцерна „унгарска“, захарно цвѣтло *Vilmorin*, кръмно цвѣтло „Mamuth“, детелина (червена, бѣла и инцирнатка), еспарзетъ, макъ, хмѣль, конопъ, слѣничогледъ, царевица (бѣлъ и жълтъ конски зѣбъ), луница, пролѣтна ряница, раменикъ, английски райграстъ, уровъ, спергула, кимеонъ, памукъ (Луйзиански, Гергински, Уландски и Исландски), тютюнъ енджеийски и лентъ. Пространството, на което сѫ засѣти казанието растения, е твърдѣ малко по нѣманието свободно място при училището за тази цѣлъ.

Неприятелитѣ, появени тази година въ нашето испитателно поле, бѣхъ следуещитѣ:

a) Отъ животното царство.

1) Още на 20 Априлъ н. г., при обиколката ли изъ испитателното поле намѣрихме, че листата на току—що поникналъ грахъ бѣхъ посѣти на 4 Априлий. При едно по- внимателно заглеждане, видѣхъ се по земята тръчащи тѣ малки брѣмбарчета *Sitones limitatus*, които най-често се виждаха по двѣ заедно (мужско и женско). Мужското брѣмбарче бива по-малко, а женското по-голѣмо. Сѫщото брѣмбарче намѣрихме сѫщеврѣменно и въ люцерната, която сѫщо тѣй скоро бѣ поникнала и това значително бѣркаше на растението. Сѫщото брѣмбарче подиръ нѣколко дена се забѣлѣза и по еспарзета, детелината и виката. Брѣмбарчето се намѣрва повечето подъ земята, и то на 1—2 с. м. дѣлбочина, около коренитѣ; то е 3—4 м. дѣлго, сиво-непеляво, съ три бѣли дѣлги линии по гърбътъ. Пригадджеи къмъ онѣзи брѣмбари, които иматъ по 4 членъ на стжпалата си (*Tetramera*), семейство хоботници (*Carecalionides*), групна *Brachyderini* и родъ *Sitones*. Пипалата му сѫ доста тѣнки. Очитѣ сѫ голѣми и черни, тѣй щото много лесно се забѣлѣзватъ при разгледванието му. Широчината на тѣлото му сравнителна съ дѣлжината е значително малка. При похвашането на брѣмбарчето, веднага се приструва на мярѣво. Трайнитето на това малко брѣмбарче бѣше до 15 Май, отъ когато вече не се виде.

Срѣдства за истрѣблението на това брѣмбарче нѣма почти никакви. То яде по листата прѣзъ ноцьта, а денѣ се крие изъ земята. Ядящи брѣмбарчета прѣзъ дена не се виждатъ никакви, а се виждатъ само скитащи. Врѣдата, нанесена отъ него, не е твърдѣ голѣма, макаръ че растенията значително закъсняватъ съ вегетацията си.

2) Ряпичната земна бѣлха (*Psyloides chrisocephala*). Второ едно наше комо, което нанася не по-малка врѣда на ряпичната земна бѣлха. Това наше комо принадджеи къмъ земните бѣлхи и се забѣлѣжи за прѣвъ пѣтъ на 28 Априлъ. Всичкитѣ листа на ряпичната въ късо врѣме бѣхъ надупчени. Въ това врѣме, когато се откри бѣлхата, ряпичната бѣше още твърдѣ малка. Растението на ряпичната се спираше за дѣлго врѣме, понеже листата бѣхъ вече унищожени и не можахъ да изработваша нуждната храна на растението.

Брѣмбарчето е около 2 м. м. дѣлго. Отличава се отъ другитѣ тукъ принадлежащи видове по особенната направа на заднитѣ си крака, заради което е получило и друго име, а не общия родъ *Haltica* (земни бѣлхи). Бедрото на крачката, както и при всичкитѣ земни бѣлхи, бива доста дебело, но отличава се отъ другитѣ още и по това, че пищялката бива въ видъ на улей и свѣршува съ нокти, както стжпалото. Първитъ членъ отъ

стжпалото бива много по-дѣлъгъ, отколкото идущитѣ три заедно, и почти равно на $\frac{1}{2}$ отъ пищялката, Ларвитѣ на брѣмбарчето се излупватъ отгорѣ на листата, но веднага подиръ това се вмѣкватъ въ жгътъ на листата и вхтрѣшността на стеблото, кждѣто оставатъ до прѣобрѣщанието имъ въ съвѣршени наше комо. Наше комо може да даде прѣвъ лѣтото нѣколко генерации, заради което се срѣща и постоянно.

Срѣдства за истрѣблението на това наше комо има твърдѣ много, макаръ че всичкитѣ тѣзи сѫ мѣжно приспособими. Напр., сѫществуватъ за тази цѣлъ конструирани машини, които се състоїтъ отъ едно платно, намазано съ катранъ, косто се влачи по повърхността на нивата. Наше комо, при скачанието си, се забѣлѣзватъ и могжатъ да се унищожатъ. Като най-добро средство се прѣпорѣчва силното наторяване на почвата, защото тѣй ще може ряпичната да расте твърдѣ бѣрже и нѣма да се спира въ растението си, та да бѣде съвѣршено унищожена.

Сѫщото земни бѣлхи се появихъ въ твърдѣ голѣмъ размѣр и по ленѣтъ, който съсицахъ почти съвѣршено. Тѣ се забѣлѣзватъ много лесно, едно поради скачанието си, щомъ се приближимъ до нападнатото растение, друго по характеристичното изядание на листата. Важно е, че бѣлхитѣ не ядатъ листата отъ крайщата, но всѣкога правятъ дупки по срѣдата на листата.

3) Гжесеницата на пеперудата (*Agrotis segetum*). На 1-ий Май се забѣлѣза, че много стѣбла отъ уровътъ (виката) изглеждаха повѣхнали и, като че ли на нѣколко сантиметра, заровени въ земята; при потѣглованието на послѣднитѣ виждаше се, че тѣ сѫ отрѣзани отъ коренитѣ си. Разривахме около коренитѣ, за да диримъ причинитѣ на това и намѣрихме една гжесеница, която бѣше вече доста нараства и достигаше до $2\frac{1}{3}$ — 3 см. При цопилванието ѝ, тя веднага се свива на колело и се прѣструва на умрѣла. Гжесеницата има земенъ цвѣтъ и малко червеникаво зеленикавъ. Тя достига дебелина до колкото едно гъшо перо. Гжесениците се хранятъ се зелени части, а не съ корени. Иматъ 8 чифта крака, поменатата боя, двѣ бѣли линии по гърбътъ. Осъвѣнъ възрастнитѣ гжесеници, въ ежния периодъ се намѣрваха и малки. Сѫщата гжесеница подиръ нѣколко дена се забѣлѣжи по грахътъ и луницата; а още малко слѣдъ това станаха оплаквания отъ много място, че тази гжесеница се намѣрила и по чеснения лукъ и лозата. Въ нѣкои мястности, тя прѣбва де е причинила голѣми поврѣди. Плѣвенските лозари-вишари не помнѣятъ появяванието ѝ другъ пѣтъ по лозата. Тя яде почти всичкитѣ културни растения. На затворени гжесеници въ кутия, ний давахме различни растения и тѣ всичкитѣ ги изядахъ; на даже, като се постави при тѣхъ и дарвата на майските брѣмбари, тѣ изѣдохъ и неизъ, като ѝ оставихъ само усните части, челиостите, които сѫ направени отъ рогово вещество.

Тази гжесеница се е появила почти по всичкитѣ страни на Европа, но развитието ѝ не изглежда да бѣде на всѣхъ еднакво. Споредъ нѣмските автори, тя се появява прѣвъ Августъ или Сентемврий и врѣди на есеннитѣ посѣви; прѣзимува като гжесеница въ земята, като се прѣобрѣща въ какавида, и на пролѣтъ се появява пеперудата. Въ нась гжесеницата се появява прѣвъ пролѣтъта, а пеперудитѣ по-късно — въ лѣтото. Крилата на пеперудата сѫ раздѣлени по на двѣ половини, отъ които долнитѣ сѫ почти бѣли, а горнитѣ съ крѣгли петна. Пипалага ѝ сѫ изострени и космати. Тя бива 2·5 см. дѣлга и до 5 см. широка при расперени крилѣ.

Срѣдство за истрѣблението на тази гжесеница е обирането и погубванието по лунно врѣме или пѣтъ денѣ, като се поизорови наоколо поврѣденитѣ растения. Сѫщото може да се постигне, ако се пустятъ кокошкитѣ или паткитѣ да їхъ изѣдатъ. Всѣкакви други средства, нѣматъ радикаленъ характеръ.

4) Пъвѣдската муничка (*Oscinis frit.*). На 7 Май се забѣлѣжи, че овѣсътъ въ испитателното поле бѣше почналъ да жълтѣ, че много листа отъ сѫщия бѣхъ завити и така изсъхнали. При искустванието на нѣкои стрѣкове, които бѣхъ още твърдѣ малки, и при разцѣпванието на стѣблата имъ, забѣлѣзваше се едно потъмняване извѣтрѣ близо до коренитѣ, както и по 2—3 малки ларвички, които досущъ приличахъ на червейчета. Лар-

вичкитъ сж бѣли, 2—3 mm. дълги, и безъ крака. На прѣдната си страна иматъ издадени двѣ малки рогчета, които ясно се забѣлѣзватъ подъ микроскопа и луната, и сж зачалото на трахѣйови тржби. Подиръ 4—5 дена, ларвичкитъ се намѣрвахъ вече прѣобърнати въ какавиди, които иматъ тѣмно-жлѣтъ цвѣтъ. Още подиръ нѣколко дена виждахъ се вече малкитъ мухички да хвѣрчиштъ вечеръ на голѣми рояци. Това настѣкомо има прѣзъ годината 2—3 генерации, стига да намѣри подходяща почва. Въ другитъ страни, то се срѣща по-често по ячемика, но въ нашето испитателно поле, макаръ че и тритъ овѣсени парцели бѣши заградени съ ячемикъ, въ него не се виждаме вито слѣда отъ тѣхната врѣда. Споредъ нѣкои чуждестранни автори, най-голѣмо влияние върху врѣдите на това настѣкомо има врѣмето за сѣянietо на овѣсъ. Овѣсъ, съянъ твърдъ рапо, не страда почти никакъ отъ мухичкитъ.

Най-добро срѣдство за унищожението на това дребно, но врѣдно настѣкомо, е покосяванието на посѣва твърдъ нико или пѣтъ, ако е появено въ голѣмъ размѣръ, съвѣршенното му прѣврояване.

Сѫщата мухичка, подиръ края на първата генерация, на мѣрихме и по пшеницата „Mamuth“, която въ това врѣме бѣше още твърдъ малка, поради кѣсното ѹ застѣванie.

(Слѣдва).

Износно ли е хранението буби у насъ?

Прѣзъ настоящата година, като искахъ да узнаю до колко хранението на копринената буба възнаграждава трудъ на хранителя, взехъ отъ Г-на Плѣвенский Землед. Надзоратель 10 грамма бубено сѣме, което хранихъ. За да могжтъ читателитъ на Винар. Землед. Вѣстникъ да видѣтъ резултата отъ работата ми, азъ ще изложъ по редъ, какъ съмъ водилъ хранението, колко съмъ похарчилъ и какво съмъ получилъ.

Съмъто купихъ отъ Г-на Землед. Надзоратель на 18-ї Априлий. Излучихъ го въ ежщото помѣщеніе, въ което се луни сѣмъто на Плѣвен. Дѣржав. Винар.-Земледѣлческо Училище, а бубите хранихъ въ частна кѫща — въ стая висока 3 метра, като гледахъ да имъ дамъ всички условия, прѣпоръжвани отъ бубарската наука и опита. За настаняванието на бубите, по-отрано си направихъ скеле отъ дѣски, етажитъ на които исплѣтохъ съ конопени конци. На мяжитъ отгорѣ поставихъ дебели жълти книги, а на тѣхъ разрѣдихъ бубите. На по-долниятъ етажи поставихъ излученитъ по-рано буби, а на по-горнитъ — излучениетъ по-кѣсно; по този начинъ азъ замедлихъ развитието на раницѣ, а ускорихъ развитието на кѣснитъ, та въ нѣколко дена всичкитъ се състигнахъ и гаспивахъ и се събуждахъ едноврѣменно. Нека спомена още сега, че бубите, благодарение на здравото сѣме и доброто имъ гледанie, не страдахъ отъ никакви болести.

Прѣзъ различнитъ възрасти, азъ ги хранихъ съгласно прѣдписането на науката. Количество храна, което имъ дадохъ, врѣмето прѣзъ което имъ ѹ давахъ, голѣмината на мѣстото, гдѣто ги дѣржахъ, сж слѣдующитѣ:

Първа възрастъ. Трая 5 дена. Хранихъ ги прѣзъ всѣки 3 часа, като почвахъ отъ 6 часа сутренята и свѣршвахъ около 11 часа вечеръта; дадохъ имъ всичко $1\frac{1}{2}$ килограмма листъ. Прѣзъ тази възрастъ не промѣнявахъ никакъ постелката имъ, а пространството на което стоехъ бѣше около $\frac{1}{3}$ —1 квадратенъ метъръ.

Втора възрастъ. Трая 4 дена. Хранихъ ги прѣзъ сѫщи промѣжтуци, както и въ първата възрастъ; изѣдохъ всичко 4 килограмма листъ. Промѣнявахъ имъ 2 пжти постелката само веднажъ, при което ги разрѣдихъ така, че додохъ на пространство около 4 квад. метра, а вторитъ пжть — 5 квадратни метра.

Трета възрастъ. Трая 6 дена. Хранихъ ги по сѫщий редъ, както въ първата и втората възрастъ; изѣдохъ всичко 10 килограмма листъ. Промѣнявахъ имъ 2 пжти постелката, като при това ги разрѣдихъ така, че додохъ на пространство около 4 квад. метра, а вторитъ пжть — 5 квадратни метра.

Четвърта възрастъ. Трая 7 дена. Хранихъ ги 4 пжти

прѣзъ денонощето: въ 4 ч. сутр., 10 ч. сутр., 4 ч. послѣ пладнѣ и 11 часа прѣзъ нощта; изѣдохъ всичко 32 килограмма листъ. Прѣзъ тази възрастъ имъ промѣнявахъ три пжти постелката, като ги разрѣджахъ всѣкой пжть така, че захванахъ място отъ 5 до 10 квадратни метра.

Пета възрастъ. Трая 10 дена. Хранихъ ги по сѫщий редъ, както въ четвъртата възрастъ; изѣдохъ 195 килограмма листъ. Промѣнявахъ имъ 4 пжти постелката, като ги разрѣджахъ на пространство отъ 10 до 19 квадратни метра.

Листътъ въ първата и втората възрастъ избирахъ да е младъ и го рѣжехъ на дребно, а въ другитъ възрасти имъ дадохъ по-старъ и на цѣло (нерѣзано). Една частъ отъ него (листътъ) купихъ въ градътъ, а другата частъ — отъ близнитѣ до града села.

Слѣдъ петата възрастъ бубите се завихъ. Дадохъ пашкули, които, сушени 3 дена, додохъ 22 килограмма и пустнахъ $2\frac{1}{2}$ килограмма точена свила (коприна).

Каквътъ е сега резултата отъ хранението, ясно се вижда отъ слѣдующата сѣмѣтка:

расходъ	лева	приходъ	лева
За 243 к.г. черн. листъ	9.50	Два и половина ($2\frac{1}{2}$)	
„ бубено сѣме	2.50	килограмма коприна	
„ скеле (дѣски, конци, пиронии и книги)	9.50	по 50 лева килограмма*) струва	125.0
„ единъ человѣкъ, който храни			
10 гр. бубено сѣме за 35 дена по			
1 левъ	35.00		
„ точение на коприната	13.00		
		Всичко	125.0
	69.50	Всичко	

Излиза, че резултата е много добъръ; за 35 дена отъ отхранванието само на 10 грамма сѣме, добихъ чиста печалба 55.50 лева, като при това ми останахъ безплатно и едни скели, които ще ми служитъ не по-малко отъ 10-15 години. При отгледванието буби въ по-голѣмо количество, тази полза ще е пропорционално по-голѣма. Труда, който съмъ положилъ, бѣше много малъкъ — състоеше се само въ давание съвѣти по гледанието имъ. Така щото излиза, че отгледванието на бубите у насъ е износно и азъ го прѣпоръжвамъ всѣкиму, особено на Г-житѣ и Г-цитѣ; при материалните облаги — коприна или пари — тѣ ще иматъ въ растояние на 30-40 дена и едно приятно развлечениe, каквото нѣкои незнаятъ съ какво да си го създадатъ.

Обаче, за да бѫде отгледванието всѣкога тѣй благоприятно, както бѣше за менъ, трѣба всѣкай, който ще се залови съ него, да се погрижи прѣди всичко да си достави добро и незаравено отъ болести сѣме. Трѣба, и врѣме е вече, да се опростимъ съ съевѣрията за урочасование на бубите и незнамъ що — си, из които отдаваме всѣкай лошъ край на храневинето; трѣба да повѣрваме, че болести сж причина на тѣзи несполуки и че нѣкои отъ тѣзи болести лежитъ още въ сѣмъто. Добиванието пѣкъ на здраво сѣме, което прѣди нѣкоя година бѣше трудно, даже невѣзможно, днесъ е напротивъ, много лесно. Имаме вече и частни бюра, както е това на Г-на Дацова въ ст. София, които могжтъ съ едно незначително възнаграждение да доставятъ таково сѣме всѣкиму; па и Почит. М-ство на Тѣрговията и Земледѣлието чрѣзъ Землед. си Надзоратели прави тази услуга.

При това трѣба хранението да изгържваме така, както го прѣпоръжва науката и опита. Затова ниаме вече печатани наставления и ржководства, както сж тия на Г-на Дацова и Г-на Иорданова. Всѣкой граммотенъ човѣкъ ѹ може да намѣри въ тѣхъ всичко, което е потрѣбно; неграммотнитѣ пѣкъ могжтъ да се отнасятъ за такива наставления до Г. г. Землед. Надзоратели и учителитѣ, свѣршили Землед. ни Училища, които съ готовностъ

* Споредъ Плѣвенский пазаръ.—

ще имъ даджть съвѣти. Нека спомена, че нѣкои отъ моятъ съсѣди, които макаръ че имахъ здраво сѣме, само за това, че не ги хранихъ както трѣбва, недобихъ много нѣщо; а за онѣзи, които бѣхъ земали „скришомъ“ заразено сѣме, нетрѣбва и да споменувамъ, че трудътъ имъ отиде съвѣтъ „за лудо“.

Едно нѣщо, отъ което твърдѣ много зависи, както размѣръ на бубохранението, така и количеството на чистата печалба, сѫ черничовитѣ дървета, каквито нѣждѣ имаме, разбира се недостатъчно, а нѣждѣ никакъ нѣмаме. Трѣбва да си признаямъ, че въ това отношение не сме почти нищо направили. Отъ освобождението ни до сега, не само че не се погрижахме частно да ги размножимъ, нѣ напротивъ нѣкои изсѣкохъ и ония, които ни останахъ наследство отъ турското население — тия любители на овошни и др. дървета. И Почит. Министерство доставя и чрѣзъ Постоянните Комисии раздава почти дарамъ добри черничови фиданки, обаче и тѣхъ така небрѣжно ги посадихме, щото едвали 5—10% хванахъ. — Врѣме е вече да се заловимъ по-серизно съ размножаванието имъ. Имаме Земед. Надзиратели и селски учители, които могжтъ да ни даватъ всички наставления, по отгледванието имъ. Отъ насъ се иска само малко трудъ, въ замѣна на който ще имаме, и листъ за буби, и сѣнка прѣзъ лѣтните горѣщни, и украсение на дворовете и градините си, па и дърво, което за нѣкон работи се продава доста скъпичко.

г. Илѣвенъ

Косто Тодоровъ

Ученникъ отъ Винар.-Земед. Училище.

Конкурсния испитъ за чиновникъ по филоксерата зараза.

Конкурсния испитъ за земание длѣжността на чиновникъ по филоксерната зараза въ Тѣрновскій окрѣгъ, за който съобщихме въ миниатури брой на вѣстника си, се дѣржа при Дѣржав. Винар. Земед. Училище въ г. Илѣвенъ на 17, 18 и 19 т. м.

Испитната комиссия се състоише отъ г. Главниятъ Инспекторъ по Земед., г. и Хр. Калчевъ, Директоръ на Винар. Зем. Училище Хр. С. Георгиевъ и учителитѣ при ежжото училище Г. г. В. П. Вълчевъ, Юл. Пфистеръ, Д. Торамановъ и К. Малковъ.

Кандидатитѣ, които се явихъ на испита, бѣха:

1). Гапи Ив. Дачевъ отъ г. Лѣсковецъ, свѣршилъ курсътъ на Дѣрж. Зем. Училище край гр. Русе прѣзъ 1885/86 г. и 10 год. занимавашъ по редъ длѣжноститѣ: учитель (3 год.), помощ. горски инспекторъ (5 год.), зем. надзирател (10 мѣс.) и помощ. управителя на Евксиноградскѣ лоза (1 год.);

2). Стоилъ Тодоровъ Орловски отъ с. Мусилимъ (Х. Елеско), свѣршилъ Садовското Земед. Училище прѣзъ 90/91 г. и 5 год. учителствувалъ;

3). Цвѣтко Пеневъ Тенжерковъ отъ с. Самоводени, свѣршилъ Дѣржав. Земед. Училище край гр. Русе прѣзъ 1894/95 г., 3 мѣсечи управлявалъ образ. чифликъ въ с. Борошъ (Тѣрновскій окрѣгъ) и 7 м. учителствувалъ;

4). Ив. П. Кюмурджиевъ, свѣршилъ Плѣв. Винар. Зем. Училище прѣзъ 1892/93 г. и 3 год. занимавашъ длѣжноститѣ: помощникъ рж. ководителя на полските работи въ Образ. Чифликъ Клементиново (край г. Илѣвенъ—1 год.) и помощ. винара при Плѣв. обр. винар. изба (2 г.).

Освѣнъ на тѣзи, разрѣщено е било отъ М-ството на Тѣргов. и Земед. да се яви на испитъ и Ср. Д. Стойчевъ, отъ г. Троянъ, свѣршилъ Земед. Училище край гр. Русе прѣзъ 92/93 г., иъ той не се яви.

Испита бѣше теоретически писменъ и устенъ и практически.

— Теоретическата писмена испитъ се дѣржа на 17-и цѣлъдъенъ. Вѣпроситъ, които се зададохъ, бѣха:

1) По лозарство.

Распространението на филоксерата и ерѣдствата за запазване лозата отъ неѧ;

2) По винарство.

Врѣние; причинитѣ на алкохолното врѣние и начинитѣ за врѣнието на виното.

3) По овошарство.

Овошарски разсадникъ и отгледванието въ него високостъблени на фидика до посажданието ѝ на постоянно място. — За изработването а-матата по всѣкой прѣдметъ се дадохъ по четири часа.

— Теоретическата устенъ испитъ се дѣржа на 18. На всичкитѣ кандидати се зададохъ един и ежци вѣпроси, за което неиспитаните кандидати стояхъ отъ вѣнъ стаята за испитване. Вѣпроситъ бѣха:

1) По лозарство:

а) Зоологическото описание на филоксерата и распространението ѝ въ Европа,

б) Начинитѣ за размножаванието на американските лози — размножаване чрѣзъ облагородяване;

с) За переноспората: ботаническото ѹ описание и срѣдствата противъ неѧ;

д) Начини за садението на укоренени и неукоренени прѣчки;

е) Разнитѣ видове американски лози.

2) По винарство:

а) За обистрителните вещества и частно за приготовлението на желатина за обистряване,

б) Образуването на захаръта въ гроздето,

с) Откисляването на вината,

д) Цѣренето на мухливитѣ вина,

е) Какви подобрения могжтъ да се направятъ въ една обикновенна селска изба, та да може добре да запазва вината.

3) По овошарство:

а) Работитѣ въ овошарски разсадникъ прѣзъ есенята;

б) Основаванието овошна градина,

с) Поповото прасе (*gruyotalpa vulgaris*): външнитѣ му бѣлѣзи, животътъ и истрѣблението му въ овошните градини.

д) Обирането на узрѣлите плодове, запазванието и приготовлението имъ за транспортъ.

Практически испитъ се дѣржа на 19. И на този испитъ се зададохъ един и ежци вѣпроси. Вѣпроситъ бѣха:

1) По лозарство.

а) Откриванието на филоксерата,

б) Различните начини за облагородяванието на американските лози,

с) Посаждане лозови прѣчки за укоренение. — Първото се извѣри въ заразенитѣ отъ филоксерата Плѣвенски лоза на „Текийски башър“, а второто и третото — въ лозовий разсадникъ при Дѣржав. Винарска Изба.

2) По винарство.

а) Опрѣдѣление алкохола въ виното съ ебулиоскопа,

б) Опрѣдѣление киселината на виното съ Маленкововия аппаратъ (кисломѣръ),

с) Устройството и употребението на винарските аппарати въ винарката изба. — Всичко се извѣри въ Дѣржав. Винарска Изба.

3) По овошарство.

а) Работитѣ въ овошарски разсадникъ въ м. Юлий,

б) Окулиране на овошните фиданки,

с) Даване различни форми на овошните градини при училището.

Почти всичкитѣ кандидати бѣха добре и единъ съ едва добре. Отъ всичкитѣ работи се извѣриха въ овошарската градина при училището.

Почти всичкитѣ кандидати бѣха добре и единъ съ едва добре. Отъ всичкитѣ работи се извѣриха въ овошарската градина при училището.

Конкурсъ по овошарството въ г.

Кюстендилъ.

Подъ Височайшето покровителство на *Невоо Царско Височество, Ferdinand I, Любомир и Князъ*, ще има въ гр. Кюстендилъ на 13-и, 14-и и 15-и Септември т. г. конкурсъ по овошарството, лозарството, пчеларството, земедѣлчески произведения, домашни животни и продукти имъ. По първото — овошарството, ще могжтъ да взематъ участие жители отъ цѣла Бѣлгария, а по останалите отрасли — лозарство, пчеларство и пр., само жители отъ Кюстендилски Окрѣгъ. За конкурса сѫ отпуснати отъ правителството 4000 лева, специално за овошарството и пчеларството, а отъ Кюстендилската Окр. Постоян. Комисия 3000 лева за земед. произведения, добитъкъ и скотовъдски продукти. Суммата ще бѫдатъ раздадени въ награди, както слѣда:

1) По овошарството:

а) За прѣени и сушени сливи, ябълки, круши, орѣхи, лѣшници, бадеми, кестени, дюли, мунмули, пестиль, сушени череши и кайси 38 парични награди (отъ тѣхъ най-голѣмите сѫ по 100 лева) и 30 награди, състоящи се отъ комплекти отъ уреди за присаждане и чистене овошните дървета;

б) За сливница 11 парични награди (най-голѣмите отъ 10 л.);

с) На най-добритѣ присаждачи на овошни дръвчета 5 награди, състоящи се отъ комплекти уреди за присаждане.

2) По лозарството:

а) За най-добро трапезно грозде 5 парични награди (най-голѣмата отъ 60 лева) и 13 награди, състоящи се отъ ножици, косери и уреди за присаждане;

б) За гроздовица 2 парични награди;

с) За вино 5 парични награди.

3) По пчеларството:

а) За най-добри концерти 3 парични награди и 11 награди, състоящи се отъ центрифуги, теларски инструменти и нови кошери;

б) За пити, медъ и восъкъ 9 парични награди.

4) За дманенъ добитъкъ и птици:

а) За домашни животни и птици 68 парични награди;

б) За продукти отъ домашния добитъкъ като: кашкавалъ, масло, сирене, вълна, ирина, козина и др. 28, парични награди.

5) За земед. произведения:

Като рагица, сусамъ, конопе, ленъ, картофи, цвѣтло, любеници, пъпени, детелина, макъ, хмѣль, и др. 44 парични награди.

При това прѣвидени сѫ за надпрѣпускане 12 парични награди

Градът Кюстендилъ и околността съ извѣстни всѣкому по добритѣ си овощия. Откриванието на конкурса е най-удобния случай да се запознае човѣкъ съ тази голяма важна, нѣ инакъ занемарѣна грана на народній ни поминъкъ — овошарството, което и въ много други култове на татковината ни би успѣвало много добре. Интересуващи се пѣкъ търговци би могли да изучатъ по-добре условията за търгуване съ сурави плодове, сушени сливи и сливица, каквито въ посѣдно врѣме звхванахъ да се произвеждатъ въ прѣвходно качество. Така щото, оевѣнъ на изложители, прѣпоръжваме и на всички други, които иматъ врѣме и срѣдства да не испуснатъ случай да посѣтятъ г. Кюстендилъ. Прѣпоръжваме и на постоянните комисии и общ управление да отпуснятъ по нѣкоя пара на по-интересуващи се лица, като селекти и градски учители, селени, и др., та да отидатъ на този първий по родътъ си у насъ конкурсъ. —

Разни.

Годишния актъ на Пливенското Държавно Винарско Земедълческо Училище

— Държавното Винарско-Земед. Училище въ г. Плевен приключи на 14-и т. м. учебната си година съ актъ и молебенъ, който се извърши въ оградата на училището при стечението на многобройна публика. Слѣдъ молебена Министерският пратеникъ по испитите за свършени курсъ, Г-нъ Хр. Калчевъ държи рѣчъ, съ която изложи економическото положение на страната ни и значението на земедѣлските училища за подобренето ни въ това отношение. Подиръ него Директорът на училището, Г. Георгиевъ, държа рѣчъ за състоянието на лозарството, изобщо въ наше и частно въ Плевенския Окръгъ, и значението на Плевен, Държ. Винар. Земед. Училище, като при това изложи ходът на училището отъ откриванието му до днес. Подиръ молебен и рѣчите, отворихъ се кабинетъ и сбиркитъ на училището за всички любопитни, които до пладнъ неиспразниихъ училището. Слѣдъ пладнъ отвори се винарската изба и лозовий разсадникъ, гдѣто се прѣвърве първий градъ да се запознае съ работите, вършени въ тяхъ. Както прѣдъ пладнъ, така и слѣдъ пладнъ, свири военна музика. Отъ откриванието си въ 1890 год. до сега, Плев. Винар. Земед. Училище прави т. г. първи актъ съ изложение на сбирките си. —

*Свършили курсътъ на Пловденското Държав. Винар-
Земедълческо Училище*

Отъ 7-тѣхъ души, за които съобщихъ въ минжлий брой, че се допускатъ да държатъ и усенье испитъ за съврънен куръ, б души издържахъ испита добрѣ и получаватъ редовни оттестати. Тѣ сѫ: Никола Ил. Атанасовъ, Косто Грънчаровъ, Сергей Динковъ и тримата отъ г. Плѣвенъ, Йонко Христовъ отъ с. Карагай (Плѣвенска Околия), Петко Цоковъ отъ с. Орѣшане (Луковитска Околия) и Рудолфъ Пистеръ отъ г. Кенигсхайдентъ (Австрия). —

Стипендии за специализиране по културата на американски лози

Министерството на Търговията и Земеделието, като вижда, че рано или късно, лозята ни ще бъдат опустошени отъ филоксерата и че единичното сръдство за възстановяването имъ оставатъ американският лози, засло се е да приготви по-отрано хора за отглеждането на последните и облагородяванието имъ съ напенски (европейски) сортове. То още минулата година командирова 4 филоксерни чиновници въ разни Европейски страни да изучиатъ културата на тъзи лози. Сега пъкъ е отпуснало за същата цѣль — изучаванието културата на американ. лози — и двѣ стипендии, които ще се дадутъ на ония отъ свършилите т. г. курсътъ на мѣстното Дѣржав. Винар. Земед. Училище, които сѫ показали най-добъръ успѣхъ по Лозарство, Винарство и Овоцарство. Учителския съвѣтъ при училището е вече прѣпоръжчалъ Министерството 2 такива кандидати.

Покупка на добитъкъ за подобрене на расата

Г-нь Хр. Калчевъ, Главній Инспекторъ по Земледѣлию, който бъше командированъ въ Буда-Пеща да купи добитъкъ за расплодъ, е купилъ:

1) За Държавното Земед. Училище край гр. Русе		
1 Жребецъ 3 годишенъ за 1000 фиоринта.		
1 бикъ 2	400	"
4 телици 2	1600	"
10 овце млади по 10 Фиор.	100	"
5 агнета бозайничета	10	"
2 овни (празове) за 25 и 35 ф. 60		"
2) За Русенската Окр. Пост. Комиссия.		
5 бикове млади по 400 Фиор., 2000 Фиоринта		
3) За Татаръ-Пазарджикската Окр. Пост. Комиссия		
7 кочове по 25 и 35 Фиоринта.		

Кучене добитъкъ е отъ слѣдующите породи: 3-годишния жребецъ с чисто—кръвън арабски и происхожда отъ „Джингисъ—Ханъ“; говедата съ чисто-кръвни Сименталски отъ млѣчни родители; а овцетъ и празоветъ съ чисто-кръвни Ромбуйлье.

Отговоръ 2 на въпросъ 4.

Господинъ редакторе!

Въ брой 8-и, страница 64, на Винарско-Земедел. Вестникъ, е помѣщено единъ въпросъ по пчеларството (въпросъ № 4), а именно за позеленяванието на питите.

Дадения отговоръ е съвършено въренъ, нъ неизпъленъ. За да бѫде запитвача по-добре освѣтленъ, моля, напечатете слѣдущите редове въ вашия вѣстникъ.

Позеленяванието на пититѣ дѣйствително произлиза отъ влагата, заради което и дадения въпросъ е въренъ; иъ то не е единствената причина за позеленяванието на пититѣ. Само онѣзди ини-ти въ влажно помѣщение позеленяватъ, които не сѫ покрити съ пчели; а влагата по покритиятъ съ пчели пита се потрѣбява отъ тѣхъ. Всѣка празна пита трѣбва да позеленѣе и да плѣсеняся. Твърдѣ е възможно, че запитвача е поставилъ на прѣзимуваніе слаби кошери, разбира се е грѣшка.

Въ дзирзоповитъ кошери пчеларя може да намали числото на пититѣ до толкози, щото всѣка да може да се покрие съ достатъчно пчели; нѣ защитвача има работа съ обикновени (копически) кошерини, работата при които е по-трудна. За това ще мудамъ слѣдующите наставления, които трѣбва да спазва при прѣзимуванието на пчелитѣ му прѣзъ идущата зима.

Помъщението, въ което ще пребивават пчелите, непръбва да бъде само влажно, а и тъмно. Кошеритъ да си положи към дървень подмалък, 10 с. м. високъ, или на дъбъ тухли да положи 2-3 дъски, споредъ това колко е широка долната частъ на кошера. Лъталата на кошеритъ *) тръбва да се оставятъ 10 с. м. дълги и 96 с. м. високи и при това свободни. Кошеритъ наоколо тръбва да се обмажатъ със една смесъ, която да се състои отъ $\frac{1}{2}$ част земя и $\frac{1}{2}$ част говежди лайна. Така пригответи кошеритъ имать достатъчно количество въздухъ, който имъ е потребенъ за поддържане на живота си.

Запитвача се оплаква въ свойтъ въпросъ, че пчелите му много мржтъ вслѣдствие позеленяванието на пититѣ. Отъ позеленяванието на пититѣ могатъ да получатъ само диярия, вслѣдствие голѣмото количество влага, и тѣ не умиратъ.

Твърдѣ е възможно, че заститвача държи пчелите си въ мѣс-
тностъ, гдѣто медоносната флора прѣцвѣтява много рано и пче-
лите немогутъ да намѣрятъ достатъчно паша, отъ което про-
излиза слѣдующето:

Ако пчелите не нанесатъ въ консерните си достатъчно храна, а именно цвѣтенъ прашецъ, то царицата инстинктивно прѣстава да свиса яйца за излупване на млади пчелици, защото отсѫствува горѣказания прахъ, отъ който пчелите приготвяватъ едничката храна за младия пчеленъ зародишъ. Пчелите прѣставатъ вече отъ Августъ мѣсецъ да отглеждватъ малки. (Костантирано споредъ мой взглядове и официални извѣстия твърдѣ е възможно да биде тази причината, за гдѣто мржтъ така много пчелите на запитвача).—

Работният чели живеятъ обикновенно българи, така
щото къмъ началото на пролетта тъй умиратъ отъ само- себе си
безъ да е повлияла нѣкоя външна причина. Най- силни кошери
въ такъвъ случай могатъ да станатъ съвсѣмъ слаби или да се
изгубятъ съвсѣмъ.

Образцовый Чифликъ край г. Руссе

К. Бецъ.

1-й Юлий, 1896 год.

Държавно Винарско-Земедълческо Училище
въ г. Плъvenъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 332

Дирекцията на Държавното Винарско-Земедълческо Училище въ г. Плевенъ обявява, че приеманието на нови ученици ще почне отъ 25-й и ще трае до 30-й идущий мъсецъ Августъ.

* Дупката, прѣз която излизатъ пчелите отъ кошера на вънъ се нарича дѣтало.—

При приеманието за приемане всѣкой ученикъ трѣбва да прибави и слѣдующите документи:

1. Училищно свидѣтелство, че е свѣршилъ III-ти класъ въ нѣкое училище и то най-малко съ удовлетворителъ успѣхъ и похвално повѣдение;

2. Кръщелно свидѣтелство, че не е по-младъ отъ 14 и по-старъ отъ 18 години;

3. Медицинско свидѣтелство, че е здравъ, че нѣма никакъвъ тѣлесенъ недостатъкъ и че е ваксиниранъ;

4. Свидѣтелство, че е записанъ въ нѣкой призователъ участъкъ, въ случаѣ че има 17 годишна възрастъ;

5. Гаранция за сто (100) лева, за прѣварително обезпечението причиненитѣ загуби въ училището отъ него.

Онѣзи ученици, които искатъ да получатъ и стипендия, трѣбва да приложятъ при горнитѣ документи и слѣдующите:

6. Свидѣтелство за състоянието и занятието на родители му, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ Инспектора на надлежния учебенъ окръгъ;

7. Задължително писмо, подписано отъ двама порожчители, че, ако приемиятъ стипендиятъ напустне прѣждеврѣменно завѣденето, или бѫде изключенъ отъ него по лошо повѣдение или слабъ успѣхъ, то порожчите да заплатятъ израсходваната по него сума, за врѣмето прѣзъ което е билъ стипендиятъ при училището.

Курса на това училище се свѣршва въ три години. Свѣршилъ се ползуватъ съ сѫщите права, съ каквите и отъ другите срѣдни учебни завѣдения.

При приеманието на нови ученици, ще са прѣпочитатъ онѣзи, които сѫ синове на родители, занимащи се главно или исклучително съ земедѣлие или съ нѣкои отъ клонеретъ му, особено такива на винар-лозари.

Плѣвенъ, 8-ти Юлий 1896 год..

Отъ Дирекцията.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 404

Въ допълнение на обявленietо си отъ 8 Юлий т-г. подъ № 332, Дирекцията на Държавното Винар. Земедѣл. Училище въ г. Плѣвенъ извѣствява на интересуващите се, че, съгласно телеграммата на Министерството на Търговията и Земедѣлието отъ днешна дата подъ № 3077, за прѣзъ идущата 1896 / 97 учебна година нови стипендии ще се даватъ исклучително на синове на земедѣлци и винари и то съ конкурсъ испить по Български Языкъ, Математика и Ботаника, споредъ програмата на Държавнитѣ трикласни училища.

г. Плѣвенъ 27 Юлий 1896 година.

Отъ Дирекцията.

Държавно Земедѣлческо Училище край гр. Русе.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 934

Въ допълнение обявленietо подъ № 776, Дирекцията на Държавното Земедѣл. Училище край гр. Русе явява на желающите да постъпятъ прѣзъ идущата учебна година въ това училище като ученици стипендиянити, че, съгласно телеграммата отъ Министерството на Търговията и Земедѣлието № 3078 отъ 27/VII т-г., стипендийтѣ ще се раздаватъ исклучително на земедѣлски синове съ конкурсъ испить по предметъ: Български Языкъ, Математика и Ботаника, споредъ програмата на 3 — класнитѣ училища,

Обр. Чифликъ край гр. Русе.
29-ти Юлий 1896 г.

Отъ Дирекцията.

По независящи отъ редакцията причини, вѣстника закъсне съ излизанието си, за което проси извинението на абонатите.

Редакцията.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТИНЪ

За гр. Плѣвенъ.

Отъ 5-ти до 25-ти Юлий 1896 г. (по старъ стилъ).

Число дневно срѣдно	Барометъръ въ m. m., поду- на 0° д.	Температура на въздуха по Ц.						Температура на почва- та по Ц. на дълбочина				Посока и скоростъ на вѣтъра, метри въ секунда.				Облачностъ	Валежъ въ m. m.	Разни явления.				
		7 ч. с.	2 ч. в.	9 ч. в.	срѣдно	макси- мална	мини- мална	0·35 м.	0·65 м.	0·95 м.	1·25 м.	въ 2 ч. слѣдъ пладнѣ	срѣдно	срѣдно	7 ч. с.	2 ч. в.	9 ч. в.					
5	754·8	22·9	30·2	23·2	24·9	31·2	15·4	22·9	20·7	19·0	17·5	9·7	41	тихо	ююИ 4	И	4	2·3	—	—		
6	752·7	25·3	33·4	26·2	27·8	36·5	17·4	23·2	20·8	19·0	17·5	11·0	41	тихо	ССЗ	6	ЗЮЗ 1	5·0	—	Дъждъ (капки).		
7	748·4	24·5	33·8	19·6	24·4	34·2	18·5	23·9	21·0	19·1	17·6	13·5	59	СИ	2	ССЗ	5	И	1	4·3	0·0	
8	749·0	21·5	26·3	20·2	22·1	28·9	16·3	23·3	21·2	19·2	17·6	13·7	69	ИЮИ 1	ИСИ	7	З 3	23	8·0	2·4	дъждъ, сил. вѣтъръ	
9	750·9	19·9	27·8	21·5	22·7	31·4	16·4	22·0	20·9	19·4	18·1	14·1	70	ЗЮЗ 5	И	2	тихо	3·7	26·6	Роса.		
10	749·5	22·1	31·1	24·8	25·7	33·4	18·3	22·6	20·9	19·4	18·0	13·5	57	ССИ	2	ССИ	5	И	5	1·3	—	
11	749·1	23·4	30·6	25·8	26·4	33·1	20·2	23·1	21·0	19·5	18·0	11·4	47	ССЗ	1	ИСИ	9	И	9	6·7	—	
12	749·8	23·6	29·1	23·0	24·7	30·2	18·0	23·3	21·2	19·5	18·0	10·4	45	И	3	СИ	7	И	3	4·0	—	
13	750·6	19·7	28·5	20·8	22·5	29·6	16·3	23·2	21·3	19·6	18·1	10·3	51	ИСИ	5	И	3	Ю	2	1·7	—	
14	751·1	20·7	30·0	25·3	25·3	31·9	15·4	23·1	21·3	19·6	18·1	9·7	42	ЮИ	1	С	3	ЗСЗ	2	2·0	—	
15	752·2	23·5	32·5	25·9	27·0	33·7	20·5	23·4	21·3	19·6	18·1	12·5	48	ЗЮЗ	7	СИ	5	ЗСЗ	3	5·7	—	
16	753·6	23·3	31·3	25·4	26·4	33·4	18·7	23·7	21·4	19·7	18·2	12·3	49	З	4	С	6	И	4	4·0	—	
17	751·1	22·4	32·4	25·4	26·4	33·4	18·0	23·9	21·6	19·8	18·2	12·2	49	ИЮИ	2	ИСИ	9	И	4	6·7	—	
18	748·3	22·0	33·5	26·0	26·9	34·5	17·9	24·0	21·7	19·8	18·2	12·1	48	ИЮИ	1	ИЮИ	5	ИЮИ	5	8·0	—	
19	748·8	24·1	33·3	26·4	27·6	34·2	18·7	24·1	21·8	19·9	18·3	10·8	42	ююИ 1	И	10	ЮИ	7	3·0	—	Роса.	
20	949·1	22·9	33·1	27·0	27·5	35·1	18·9	24·3	21·9	20·0	18·4	10·4	41	ЮИ	1	И	7	ююИ	6	2·7	—	
21	749·5	22·6	32·7	23·6	25·6	33·4	20·9	24·5	22·0	20·1	18·4	12·8	54	ЗЮЗ	1	ССЗ	4	ЗСЗ	7	7·3	0·7	Дъждъ.
22	750·5	22·7	30·4	23·7	25·1	30·9	20·0	24·5	22·1	20·1	18·5	11·7	50	З	5	ЗЮЗ	9	ЗСЗ	2	1·3	0·0	—
23	751·5	24·2	30·9	23·1	25·3	31·4	17·3	24·4	22·2	20·2	18·5	10·2	42	3	6·3	9	ЮИ	3	1·7	—	Роса.	
24	751·2	22·7	32·2	24·2	25·8	33·8	18·3	24·3	22·2	20·3	18·6	10·8	44	ююИ	1	СЗ	6	ююз	4	1·3	—	Роса.
25	748·0	22·9	37·3	28·8	29·5	38·8	19·6	24·3	22·2	20·4	18·7	10·9	38	тихо	ЗСЗ	3	ююз	3	4·0	—	—	

Съобщава: В. П. Вѣлчевъ

Печатница на Бр. Ст. Бояджиевъ — Плѣвенъ